

Sygn. akt IV Cz 224/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Mariola Watemborska,

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski, Jolanta Deniziuk (spr.),

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniego J. W. zastępowanego przez matkę C. W.

przeciwko L. J.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Lęborku III Wydział Cywilny z dnia 22 lutego 2013r., sygn. akt III RC 49/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku udzielił na czas trwania postępowania zabezpieczenia odnośnie roszczenia alimentacyjnego w ten sposób, że zobowiązał pozwanego L. J. do płacenia kwoty 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda J. W. (nazwisko rodowe R.), ur. (...) - kwotę płatną do rąk matki małoletniego i ustawowej przedstawicielki C. W. z góry do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki poczynając od dnia 1.03.2013r. W pozostałym zakresie Sąd Rejonowy wniosek oddalił, nadto stwierdził, że postanowienie w pkt 1 jest natychmiast wykonalne, oraz nadał z urzędu postanowieniu w pkt 1 klauzulę wykonalności przeciwko L. J.. Zdaniem Sądu I instancji okoliczności, że pozwany dobrowolnie łożył na rzecz małoletniego powoda kwotę po 400 zł miesięcznie, jak i finansował w 2009r. kwotą 1000 zł tzw. wyprawkę dla dziecka, stanowią uprawdopodobnienie roszczenia alimentacyjnego.

Zażalenie co do całości powyższego postanowienia wywiódł pozwany, podnosząc zarzut naruszenia przepisów art. 736 § 1 pkt 2 kpc i art. 753 § 1 zd. 2 kpc i domagając się w szczególności zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości. W uzasadnieniu wskazał, że okoliczność dokonywania przez niego wpłat nie jest równoznaczna z uznaniem przez niego roszczenia i z możliwością przyjęcia, że pozwany jest ojcem dziecka, zaś zaopiekowanie się kobietą w ciąży nie może prowadzić do domniemania ojcostwa dziecka. W ocenie skarżącego brak uznania dziecka po stronie L. J. powoduje, że nie ciążył i nie ciąży na nim obowiązek alimentacyjny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zasadą wyrażoną w przepisie art. 730 § 1 kpc jest, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Jednocześnie, jak stanowi przepis art. 730¹ § 1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jednak zgodnie z treścią art. 753 § 1 kpc w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Istotną zatem w rozpoznawanej sprawie jest kwestia, czy strona powodowa zdołała, jak tego wymaga przepis art. 753 § 1 kpc, uprawdopodobnić swe roszczenie, a tym samym, czy doszło do ziszczenia się przesłanki warunkującej zasadność jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego dochodzonego wraz z żądaniem ustalenia ojcostwa pozwanego L. J..

Zważyć należy, że Sąd II instancji rozpoznający zażalenie, jak i leżący u jego podstaw wniosek powódki o zabezpieczenie, bierze pod rozwagę całokształt materiału zebranego dotychczas w sprawie, w tym także faktów przytoczonych przez pozwanego w celu odparcia zarzutów przeciwko roszczeniu powódki. Sąd dokonuje w ten sposób oceny prawdopodobieństwa roszczenia na podstawie całego zebranego materiału procesowego. Taka zasada działania Sądu znajduje potwierdzenie w judykaturze, w której przyjęto, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym uprawniony jest ocenić wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami podważającymi prawdopodobieństwo. Przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9.09.1961 r., IV CZ 54/61, LexPolonica nr 315981, OSP 1962, nr 12, poz. 289 z glosą B. Dobrzańskiego).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły stosowane w postępowaniu cywilnym. Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności - uprawdopodobnieniem tych twierdzeń. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna on za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 kpc). Uprawdopodobnienie w odróżnieniu od dowodu nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (por. M. Iżykowski, Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, s. 71 i n.). Uprawniony musi w postępowaniu zabezpieczającym uprawdopodobnić roszczenie - innymi słowy, musi wykazać wiarygodność roszczenia, tj. przedstawić i należyście uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia (obowiązek ten wynika również z treści przepisu art. 736 § 1 pkt 2 kpc).

Nie oznacza powyższe, że uprawniony musi udowodnić swe roszczenia. Zważyć należy, że matka małoletniego powoda dla uprawdopodobnienia roszczenia alimentacyjnego przytoczyła twierdzenia, z których wynika, że mogła liczyć na finansową pomoc pozwanego tak w okresie ciąży, jak i w późniejszym czasie. Na poparcie tego twierdzenia przedłożyła skierowane do niego pismo (k. 5), jak i uzyskaną od pozwanego na nie odpowiedź, w której przyznał on, że C. W. (wówczas R.) mieszkała u niego przez długi okres czasu, była na jego utrzymaniu i otrzymywała od niego pieniądze na badania związane z ciążą i na wydatki osobiste. Ponadto otrzymała od pozwanego pieniądze na wyprawkę dziecka. Z pisma tego wynika również, że L. J. jest w stanie pomóc jej kwotowo po 400 zł miesięcznie co daje kwotę 800 zł (vide: pismo pozwanego – k. 6).

Zaakceptowanie powyższych okoliczności i uczynienie ich podstawą faktyczną wydanego postanowienia zabezpieczającego nie oznacza, iż Sąd Rejonowy przyjął, że pozwany uznał dochodzone pozwem roszczenia, w szczególności uznał, że pozwany jest ojcem dziecka. Zważyć należało, że w rozpoznawanej sprawie zabezpieczeniu podlegały roszczenia alimentacyjne, a nie inne dochodzone pozwem. Istotnym jest, że ustawodawca nie sformułował zakazu zabezpieczania roszczeń alimentacyjnych w postępowaniach, w których wraz z żądaniem ustalenia ojcostwa

dochodzone są roszczenia alimentacyjne. Zakazu takiego nie sposób jest również wywodzić z treści przepisu art. 143 kro, który formułuje jedynie generalną regułę, że jeżeli ojcostwo mężczyzny, który nie jest mężem matki, nie zostało jeszcze ustalone, to dochodzić roszczeń majątkowych związanych z ojcostwem można tylko jednocześnie z dochodzeniem ustalenia ojcostwa. Zważyć należy, że przepis art. 143 kro ma wyjątkowy charakter. Wyraża on mianowicie wyjątek, polegający na możliwości wytoczenia powództwa alimentacyjnego zanim zostało ustalone ojcostwo - ale takie, którego ustalenie jest już możliwe (por. komentarz do art. 143 kro pod red. M. Andrzejewskiego, w: Lex). Istota przepisu art. 143 kro sprowadza się do zmobilizowania strony do tego, by wraz z dochodzeniem roszczeń alimentacyjnych, dochodziła również roszczenia związanego z pochodzeniem dziecka, w tym przypadku ojcostwa. W tym bowiem przedmiocie Sąd nie może orzekać z urzędu (por. aktualne nadal orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14.07.1951r., C 524/51, OSN 1952, poz. 48). W rozpoznawanej sprawie zaakceptować należało stanowisko Sądu I instancji, że strona powodowa uprawdopodobniła swe roszczenie.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, uwzględniając również fakt, że strona pozwana nie kwestionowała w zażaleniu wysokości ustalonej tymczasowo kwoty roszczenia alimentacyjnego, iż wniosek strony powodowej o zabezpieczenie roszczeń alimentacyjnych jest zasadny. W efekcie Sąd II instancji orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.